

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha, soudce Mgr. Marka Zimy a soudkyně JUDr. Jitky Hroudové v právní věci:

žalobce: **J. Š.**
bytem X
zastoupen advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod Kaštany 254/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Obvodní soud pro Prahu 6**
sídlem 28. pluku 1533/29b, 100 83 Praha 10

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

- I. Žalovaný je povinen rozhodnout o žádosti žalobce z 16. 11. 2020 v části žádosti o poskytnutí výplatních pásek týkajících se tří náhodných zaměstnanců, kteří v roce 2020 dostali zaplacen přesčas a z výplatních pásek to je zřejmé, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 10 228 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce, advokáta Mgr. Václava Voříška.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a vyjádření účastníků

1. Žalobce se žalobou podanou 6. 1. 2021 domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného, který doposud nerozhodl o celé žádosti žalobce o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“).

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

2. Žalobce požádal žalovaného 16. 11. 2020 o sdělení: (i) zda zaměstnanci žalovaného dělají přesčasy, případně na jakých pozicích a v jakém rozsahu, a (ii) zda jsou tyto přesčasy placené; pokud ano, požádal žalobce o zaslání tří výplatních pásek náhodných zaměstnanců, kterým byl tento rok proplacen přesčas a z pásek je proplacení zřejmé. Žalovaný 28. 11. 2020 poskytl žalobci část informace, ale nezaslal mu požadované výplatní pásy. Žalobce proto podal stížnost proti postupu žalovaného. Od té doby neobdržel žádnou reakci ani na žádost, ani na stížnost. Žalovaný je dle žalobce nečinný, neboť odpověděl pouze na část žádosti, aniž by o zbytku jakkoliv rozhodl. Nadřízený orgán měl o stížnosti rozhodnout do 22. 12. 2020, což neučinil, od té doby je proto žalovaný nečinný. Žalobce z těchto důvodů navrhl, aby soud uložil žalovanému rozhodnout o druhé části jeho žádosti a uhradit žalobci náhradu nákladů řízení.
3. Nad rámec žalobní argumentace žalobce a jeho zástupce vyslovili nesouhlas se zveřejněním svých osobních údajů na webové stránce Nejvyššího správního soudu.
4. Žalovaný s žalobou nesouhlasí, neboť má za to, že ve věci nebyl a není nečinný. Žalovaný spis se stížností zaslal nadřízenému správnímu orgánu 4. 12. 2020, kterému byly dokumenty doručeny 8. 12. 2020. O této skutečnosti žalovaný žalobce informoval. K 11. 3. 2021 nebylo žalovanému známo, že by nadřízený orgán stížnost vyřídil. Žalovaný má za to, že ve věci není nečinný, neboť nemůže ve věci jakkoliv rozhodnout předtím, než bude vyřízena žalobcova stížnost. Žalovaný proto navrhl, aby soud žalobu odmítl, případně zamítl.

II. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti. Žalobce požádal 16. 11. 2020 o informace uvedené v bodu 2 odůvodnění tohoto rozsudku. Žalovaný 26. 11. 2020 žalobci odpověděl a uvedl, na jakých pozicích (resp. při jakých činnostech) vykonávají zaměstnanci žalovaného přesčas. Zároveň popsal, v jakých případech dochází k proplacení práce přesčas. Výplatní pásy žalobci nezaslal, ani se o nich v odpovědi nijak nezmínil.
6. Žalobce zaslal žalovanému 28. 11. 2020 podání, v němž mj. uvedl, že část jeho žádosti nebyla dosud zodpovězena. Poukázal na skutečnost, že žádal o poskytnutí tří výplatních pásek a v této části jeho žádosti žalovaný doposud nic neučinil. Na závěr výslovně uvedl, že podání je stížností dle § 16a InfZ.
7. Žalovaný zaslal Ministerstvu spravedlnosti České republiky stížnost se spisovým materiálem 4. 12. 2020, které ministerstvo obdrželo 8. 12. 2020. Žalovaný informoval žalobce o odeslání stížnosti ministerstvu.

III. Posouzení věci soudem

8. Soud při přezkoumání tvrzené nečinnosti vycházel ze skutkového stavu v době vydání rozsudku dle § 81 odst. 1 zákona č. 150/2002, soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
9. Při jednání konaném 24. 6. 2021 žalovaný zopakoval svoji argumentaci, že není ve věci nečinný. Zároveň uvedl, že dle jeho informací ministerstvo o stížnosti žalobce do dnešního dne nerozhodlo. Žalobce ani jeho zástupce k ústnímu jednání nedorazili, ačkoliv byli řádně předvoláni. Soud proto jednal v jejich nepřítomnosti dle § 49 odst. 3 s. ř. s. Teprve po jednání byla rozhodujícímu senátu předložena omluva zástupce žalobce, kterou soudu zaslal tři čtvrtě hodiny před jednáním. V omluvě uvedl, že proti jednání bez jeho a žalobcovy přítomnosti nemá námítky.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. D.

10. Soud se nejprve zabýval včasností a přípustností žaloby.
11. Žalobu na ochranu proti nečinnosti lze podat nejpozději do jednoho roku ode dne, kdy ve věci, v níž se žalobce domáhá ochrany, marně proběhla lhůta stanovená zvláštním zákonem pro vydání rozhodnutí (§ 80 odst. 1 s. ř. s.). Žalobce požádal o poskytnutí informací 16. 11. 2020 a žalobu podal 6. 1. 2021. Žaloba byla podána včas.
12. Ze správního spisu i tvrzení účastníků vyplývá, že žalobce bezvysledně vyčerpal prostředky na ochranu proti nečinnosti ve smyslu § 79 odst. 1 s. ř. s. Za tento prostředek se v režimu InfZ považuje podání stížnosti podle § 16a InfZ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu z 29. 10. 2009, čj. 4 Ans 4/2009-86, a usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu z 20. 11. 2018, čj. 5 As 18/2017-40, č. 3847/2019 Sb. NSS, bod 42 až 47; všechna rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná online na www.nssoud.cz). Žalobce stížnost podal a ministerstvo o ní doposud nerozhodlo. Podmínka dle § 79 odst. 1 s. ř. s. je proto splněna.
13. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
14. Žalobce požádal o poskytnutí informací 16. 11. 2020. Žalovaný odpověděl žalovanému 26. 11. 2020. Zásadní pro rozhodnutí ve věci je, zda žalovaný vyřídil celou žádost žalobce. Při posuzování nečinnosti jsou možné tři alternativy: (1) povinný orgán poskytne všechny informace, čímž žádost vyřídí a není nečinný; (2) povinný orgán rozhodne o odmítnutí či částečném odmítnutí poskytnutí informací [§ 14 odst. 5 písm. b), popř. § 15 InfZ], anebo žádost odloží [§ 14 odst. 5 písm. a) a c), popř. § 17 odst. 5 InfZ], což také vylučuje nezákonnou nečinnost; anebo (3) povinný orgán v zákonem předepsané lhůtě neposkytne veškeré informace ani o žádosti zákonem předepsaným způsobem nerozhodne, a stane se tak nečinným (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu z 6. 4. 2017, čj. 4 As 12/2017-21, bod 16, a z 31. 1. 2019, čj. 5 As 18/2017-55, bod 15). V posuzovaném případě nastala třetí možnost.
15. Žalovaný v odpovědi na žalobcovu žádost uvedl pouze, že u něj zaměstnanci dělají přesčasy, na jakých pozicích tomu tak je a v jakých případech jsou přesčasy placené. K části žádosti žalobce, který v případě, že u žalovaného pracují zaměstnanci s placeným přesčasem, požadoval poskytnutí výplatních pásek tří náhodných zaměstnanců, z nichž je patrné proplacení přesčasu, se žalovaný nijak nevyjádřil, ani o ní nijak nerozhodl. V této části proto zůstala žádost žalobce nevyřízená a žalovaný byl jako povinný subjekt nečinný.
16. Žalobce proti částečnému nevyřízení podal 28. 11. 2020 stížnost dle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ. Žalovaný stížnosti sám nevyhověl, ani nevydal rozhodnutí o odmítnutí, a proto ji dle § 16a odst. 5 InfZ postoupil ministerstvu jako nadřízenému orgánu. Ten spis se stížností obdržel 8. 12. 2020 a dle § 16a odst. 8 InfZ měl 15 dnů na rozhodnutí. Lhůta pro rozhodnutí o stížnosti marně uplynula 23. 12. 2020, aniž by ministerstvo jakkoliv rozhodlo.
17. Za této situace je postup žalobce při ochraně proti nečinnosti zcela řádný a jeho žaloba důvodná. Žalobce nečinnostní žalobu podal správně přímo proti povinnému subjektu (srov. již citované usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu čj. 5 As 18/2017-40, bod 57, a Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: *Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, komentář k § 16a odst. 8, bod 6 až 9, s. 951 a násl.). Žaloba je proto důvodná.

18. Nesouhlas žalobce a jeho zástupce se zveřejněním osobních údajů se mívá s rozhodovací činností soudu. Jedná se porozsudkovou agendu a pouze pro úplnost soud odkazuje na usnesení Nejvyššího správního soudu z 25. 5. 2017, čj. Nao 175/2017-161, v němž uvedený soud k obdobné námitce stejného zástupce uzavřel, že „způsob, jakým zdejší soud [tj. NSS – pozn. městského soudu] standardně zveřejňuje anonymizované verze svých rozhodnutí, neporušuje ani v této věci právo na ochranu osobních údajů či soukromí žalobkyně či Mgr. Václava Voříška, advokáta. Pokud se Mgr. Václav Voříšek cítí být „sekundárně viktimizován“, je-li spojován se způsobem, jakým vykonává advokacii, nelze příčiny takových jeho domněnek spojovat se skutečností, že soudy zcela v souladu s platnými právními předpisy zveřejňují ve svých rozhodnutích jeho údaje, vystupuje-li v postavení advokáta a zástupce účastníka řízení“.

IV. Závěr a náklady řízení

19. Žaloba je důvodná, neboť žalovaný je ohledně části žádosti žalobce o informace nečinný. Soud proto postupem dle § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému povinnost rozhodnout o žalobcově žádosti v rozsahu, v jakém doposud rozhodnuto nebylo, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Povinnost rozhodnout je v kontextu InfZ nutno vykládat tak, že povinnost uložená soudem zahrnuje jak možnost žalovaného rozhodnout o odmítnutí (či odložení) žádosti, tak možnost žádosti plně vyhovět, případně částečně vyhovět a částečně odmítnout (či odložit) (srov. již citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 4 Ans 4/2009-86).
20. O nákladech řízení rozhodl soud výrokem II. podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalobce, který byl ve věci plně úspěšný, má právo na jejich náhradu.
21. Náklady žalobce sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč a odměny za zastupování advokátem. Ten ve věci učinil dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a podání žaloby), za které mu náleží odměna 3 100 Kč/úkon [§ 9 odst. 4 písm. d) a § 7 bod 5. vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif], společně s náhradou hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 300 Kč/úkon. Dále zástupci žalobce náleží náhrada daně z přidané hodnoty dle § 57 odst. 2 s. ř. s. ve výši 21 %, jejíž je zástupce žalobce plátcem. Celkem tedy náleží žalobci na náhradě nákladů řízení částka ve výši 10 228 Kč.
22. Lhůta k platbě náhrady nákladů řízení je stanovena podle § 160 odst. 1 v části věty za středníkem o. s. ř., místo plnění podle § 149 odst. 1 o. s. ř.; oboje ve spojení s § 64 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v

jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. června 2021

Mgr. Marek Bedřich v.r.
předseda senátu